

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poșta și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octombrie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Amweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis țiarul până acuma.

Administrațiunea țiarului

„Tribuna“.

Sibiu, 27 Septembrie n.

(Δ) Este scurtă și eternitatea câteodată. Mai ales când este prorocită de procurori necesități de a primi prelegeri meritate dela aceia, care (procurorii) sunt chemați a-i acusa.

La 11 Septembrie n. din anul acesta patria a fost martora unei minuni de felul indicat. Viceprocurorul Jesszenszky a prorocit cu solemnitate de legist și cu entuziasm șovinistic gloria eternă a Maghiarilor pentru atitudinea lor din 1848 și tot atunci, de sigur, pentru atitudinea Românilor din același an rușinea eternă.

Este instructivă prorocia aceasta. În cuvinte puține spune foarte mult. Înălțând pe concetățenii maghiari până la înălțimea cerului, Românilor, cu toate-că au miruit recunoștința Tronului, în general și în particular, fiindcă relativ au adus dintre toți cetățenii monarhiei cele mai mari sacrificii pentru susținerea și restabilirea ordinii legale, totuși le rămâne numai rușinea.

Așa este, relativ cele mai mari sacrificii. Pentru-că Românii din puținul ce timpurile vitrege li-au permis să mai aibă, în 1848 și 1849 au sacrificat

aproape tot: inteligență și avere pentru Tron și patrie și pentru ordinea legală din patrie.

Ce deducțiuni se pot face din prorocii ce a dlui Jesszenszky, prin care cu atâta profuziune și în lipsă de orice considerațiune atât de neegal se împarte și rușinea și gloria, poate-că prorocul n'a reflectat nici-odată.

În adevăr mintea ne stă în loc, când din rost oficial trebuie să auzim doctrine, prin care se combate ordinea legală și susținerea ei și se încurajază cu glorie revoluțiunea și revoluționarii.

Se vede, că bărbaii politici, care aud și aplaudă teoria cea mai nouă de stat a dlui Jesszenszky, nu se cugetă la toate consecvențele derivate din rușinea pentru Români și gloria pentru Maghiari. Nu se cugetă, că învoalvă doctrine, în urma cărora naționalitățile nemaghiare vor „admiră” piramida absurditatei politice, potrivită de a submina toată ordinea din societățile moderne, adăpostite sub aripile civilizațiunii moderne din Europa.

Însă noi vrem altceva și nu se disertăm asupra teoriei stabilite de un june viceprocuror și consecvențele ei politice pentru ordinea legală din state. Noi vrem să scim numai, dacă prorocia lui cu eternitatea glorioasă, pusă Maghiarilor în cea mai frumoasă perspectivă, este atât de întemeiată, încât să fim sigiliți a căde umiliți la pământ înaintea ei?

Sunt în adevăr mari cuvintele rostite de dl viceprocuror înaintea curții cu jurați din Cluj. Sunt mari, pentru-că ele denotă o situațiune întreagă.

Noi putem ave păreri, că e bine sau e rău ce a ținut domnul viceprocuror. Realitatea însă ne spune, că sunt multe momente, care demonstrează, că situațiunea este așa cum ni-o desemnează discursul viceprocurorului.

Însă totuși se nu ne grăbim cu judecata. Aparența indeobște seduce. Cine ne stă bun, că un viceprocuror nu se poate înșela? Om este și el. Oamenii sunt și aceia, care-l vor fi înșipat și pe dînsul, chiar și în cazul, că inspiratorii sunt miniștri.

A vorbit de glorie eternă, fără a se cugeta ce ție și uitând, cât de schimbăcioase sunt lucrurile pe lumea aceasta pămîntească.

Să ne postăm înaintea evenimentului dela Arad din 6 Octombrie și să vedem, dacă situațiunea este așa cum a

desemnat-o viceprocurorul înaintea curții cu jurați din Cluj.

La Arad s'a desvilit un monument. Monumentul este în memoria celor 12 generali și un colonel, justificați în 6 Octombrie 1849 pentru deserțiune din armata austriacă la revoluționarii din 1848 și 1849. Au curs multe multă de Maghiari, se ție, din multe părți. Au fost și deputați, care au dus cununii, ca să le depună la pedestalul monumentului.

Nu este constatată în faptă gloria eternă?

Ba da. Justificarea victimelor nenorocite este o consecvență din 1848 și onorarea memoriei acelor victime deasemenea o consecvență dela 1848.

Însă gloria își are și ea neajunsurile sale. N'a reușit după-cum s'a așteptat.

Cu toate-că presa maghiară nu este avară, când este vorba să laude lucruri, care privesc naționalitatea, pe care o reprezintă, nu poate ascunde, că festivitatea n'a fost după-cum se aștepta.

„Ellenzék” din Cluj, într-o telegramă dela Arad, se plânge asupra unor neajunsuri ale festivității. În loc să fie o festivitate, despre care se se poată ție, că a fost obștească pentru toate țările ungurești sau, după-cum se obișnuiește a ție, pentru „națiunea” întreagă, a fost mai mult locală și am pute ție mai nici națională-maghiară nu, ci de partid.

Se vede, că raportorul lui s'a părut, că dela festivitate n'a stat departe numai miliția, dar și funcționarii de stat. „Ellenzék” de sigur va fi dorit, ca și puterea armată, și magistratura, și administrațiunea publică să fi fost *ex officio* reprezentată la festivitate.

Era un buchet de tot frumos, când generalitatea cu suitele ei, când toți funcționarii publici de stat ar fi asistat în paradă completă la festivitatea, la care vocea „guvernului” dela Turin încă își avea rolul seu nu de a doua mână. Domnul Jesszenszky ar fi putut exclama la adresa Românilor și a altora afară de Români: Vedeți, nemernicilor, că aveam dreptate, când eu în Cluj am spus *urbi et orbi*, că a noastră e gloria și a voastră e rușinea eternă după 1848.

Lucrurile, ce e drept, la Arad în 6 Octombrie nu s'au petrecut tocmai

asa de posomorit, după-cum la impresiunea cea dintău „Ellenzék” a avut bunăvoința de a le descrie. Dar' nici așa cum ar fi trebuit să fie, după-cum dl viceprocuror dela Oșorheiu conturase prin „memorabilele” sale cuvinte situațiunea. Gloria sa eternă a suferit un mic naufragiu.

Nu scim, dacă membrii casei deputaților au trimis cunună, după-cum era vorba. Nu scim, dacă au trimis, sub ce firmă au trimis-o. Scim însă, că ministrul-președinte, dacă a consimțit, ca deputații țării să trimită cunună, a consimțit prelungă condițiunea, că au să o trimită ca privați și fără de a atribui trimiterii vre-o demonstrațiune politică.

Și aceasta își are motivul seu, atât pentru deputați, cât și pentru toate persoanele oficiale, câte își au numirea în funcțiunile lor dela Monarhul sau în numele lui.

În special miliția, care poartă insigniile împărătesci și steagul împărătesc, nici ca spectatoare n'a fost permis să asiste la emanațiunea aradană din 1848.

Nu este aceasta o demonstrațiune *ad oculos*, că situațiunea tot nu e cum a desemnat-o dl Jesszenszky.

Credem, că va fi câștigat și dl viceprocuror dela Oșorheiu, precum și aplaudătorii lui convingerea, că gloria, despre care a visat dînsul și aplaudătorii sei la 11 Septembrie, nu s'a dovedit așa de perfectă, după-cum își vor fi imaginat-o, cu atât mai puțin atât de eternă. Și dacă astfel stă treaba cu gloria, tot așa va fi și cu rușinea aruncată cu multă ușurință și necruțare în fața unui popor, pentru care ordinea legală în stat a fost și va fi pururea dogmă politică.

Regretăm, că sîntem sigiliți a nu trece cu tăcerea un lucru, care noi am fi vrut să-l reținem și să-l lășăm pe seama acelor, care cred că-l interesează. Însă fiind Românii provocați și provocătorul neîndreptat de nimeni la ordine, ne ținem de datorința de a rectifica cuvintele dlui viceprocuror, care aveau pretențiunea de a caracteriza o situațiune în modul acesta. Este neapărat de lipsă rectificarea aceasta, pentru-că prin ea se vor mulcomi spiritele, care sînt în drept de a fi nedumerite, câtă vreme li-s'ar pute pără, că rușinea aruncată de viceprocuror în față-le, ar

fi aprobată și afară de sferile șovinismului unora dintre concetățenii nostri maghiari.

Înceiem cu proverbul german: că îngrjesc D-șeu, ca arborii să nu crească până la cer.

O voce germană despre Românii ungureni.

Lui „Neue Freie Presse” i-se signalizează un articol din „Kreuzzeitung” din Berlin, în care se ție următoarele: Exacerbarea Românilor ungureni contra maghiarismului este atât de mare, încât o izbucnire violentă nu se mai pare imposibil. Apoi adauge, că între împregiurările politice încordate din present nu este fără importanță, că pozițiunea Carpaților, atât de importantă pentru Austria și pentru frontul de Ost al triplei alianțe, este ocupată de câteva milioane de Români, care vîd în aparținerea lor la Ungaria nimicirea naționalității lor; afară de aceea, câtă vreme dăinuiesc aspirarea Românilor din Ungaria, este imposibil a câștiga regatul României ca aliat sigur al triplei alianțe.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 27 Septembrie st. v.

Afaceri interne.

În comisiunea financiară, care și-a început la 7 Octombrie desbaterile sale asupra bugetului statului, deputatul dietal Eötvös s'a exprimat în contra obiceiului, de a primi delegațiunile cu enunțiațiuni în forma unui mesagiu de Tron, căci prin aceasta s'ar pute nasce idea, că această corporațiune ar ave o înfrîurire deservită asupra afacerilor externe, precând prezentarea delegațiunilor e a se privi numai drept nisece manifestațiuni de omagiu. Ministrul-președinte contele Szapáry arată asupra deosebirii ce există între mesagiul de Tron, cu care se deschide parlamentul, și între răspunsul ce se dă la adresele președinților delegațiunilor. Comisiunea a rezolvat alaltăieri pozițiunile: „Cancelaria de cabinet”, „dietă”, „Fiune”, „chieltueli comune”, „presidiul de miniștri”, „ministerul croat” și „ministerul a latere”.

Ieri comisiunea financiară s'a ocupat cu bugetul ministerului de interne. La întrebarea lui Horánszky a declarat ministrul-președinte,

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Maria Antoinette.

— Schiță biografică-istorică. —

De

Maxim Pop.

(Urmare.)

După terminarea procesului, conventul avu atâta marinositate, încât concese regelui, ca în preșeara executării sentenței să convină cu regina. Convenirea avea să se întempe în sala de mîncare a regelui, așa a ordonat ministrul de justiție. Sala era goală, masa așternută, scaunele prelungă păreți, pe masă o carafă și un pahar. Regele și-a fost adus aminte, că regina poate să leșine. La opt oare se deschise ușa. Regina cu fiul seu de mână, princessa regească cu princessa Elisabeta se repeziră în brațele regelui. Regina voi să ducă pe regele în chilie sa, însă dînsul observă: „Numai aici este iertat să vă vedă”. Comisarii erau înderătul uși de sticlă, nu puteau să audă, puteau însă să vadă durerea familiei regesci. Suspine au fost primele vorbe. Regina se puse de a stînga regelui, madame Elisabeta de-a dreapta, princessa regească viză-vis, ear' prințul de coroană lîngă picioarele tatălui seu. Regele începă să vorbească. După fiecare propozițiune regina și princessele erumpeau în suspine. Continuând regele, continuau lacrimile. Regele binecuvîntă pe regina, pe soru-sa și pe pruncii sei. Într'aceia se ridică mîna prințul în sus, regele prînse se joare, că nu-și va răsbuna asupra acelor, care l-au adus la moarte. De aici încolo nu se auzi nici un cuvînt. După un pătrar de oară, —

erau de ce și un pătrar, — regele se sculă, cu o mână apucă regina brațul regelui, cu cealaltă pe fiul ei de mână. Madame Elisabeta și princessa regească cuprind pe regele. Așa merg cu toții cîțiva pași. La ușa plîng dămele de nou și se roagă, ca regele să vină dimineața înainte de plecare la ele. „Vă asigur”, ție regele, „că mîne la 8 oare vă voi vedea”. „Pentru-ce nu la șapte?” întrebă regina. „Dar la șapte”. „Adio”. După aceea îi sărută, dar' nu se putea despărți. Regele se scoase din mîinile reginei. — „Adio”. Pe trepte îi vine rău fiecei sale, regina o spriginese, după aceea se întoarce către oficanți și cu ton puternic strigă: „Toți sînteți criminalisti”. Întorcîndu-se regele în odaia sa, se luptă mult cu sine să meargă la familie dimineața ori nu. În fine se decise a nu merge, deoarece-ce nu se simția în stare a suporta a doua-ora o atare durere. Întreaga noapte din 20 spre 21 Ianuarie auți princessa regească pe mama sa, — care nu se desbrăcase deloc, — tremurînd pe pat de frig și de durere. Ea suspina neîntreput după oară șapte, când se vadă pentru ultima-dată pe soțul ei. Se aude un sgomot, ea tresare. Ușa se deschide, dar' durere, nu este regele, se duce o carte pentru misă regelui. Ce lung e timpul până la momentul întîlnirii, e o eternitate, până-când se aude sunetul trompetelor și regele e dus.

În etagiul al treilea al turnului plîng trei dame, precând un prunc sîrman se smulge din brațele lor și ud de lacrimi strigă către comisari: „Lăsați-mă să merg! Voiu să rog poporul să nu lase pe tata rege să moară”.

Cîteva oare mai tîrziu se aud salvele de tunuri și Maria Antoinette scie, că pruncii sei nu mai au tată.

XV.

Cu data 21 Ianuarie 1793, ziua uciderei regelui, a îndreptat Maria Antoinette o scrisoare către comună, în care a cerut să-i conceedă a purta vestimente de doliu. În 23 comuna a decis și a fost destul de generoasă pentru a-i împlini rugarea. Astfel din grația republicii veduwa, sora și pruncii au putut purta vestimente de doliu pentru soț, frate și părinte. Regina purta pe cap o ciapță comună, cum purta poporul. De ambe părțile atîrna florul până la năframa albă, care o purta la grumazi, preste vestimentul negru purta și un șal negru cu margini albe. Pe temple atîrneau de ambe părțile buclele părului albit. Fruntea ei avea încă nobleța, sprîncelele încă mai aveau avîntul regesc. Lacrimile însă i-au roșit ochii, care au căpătat aprindere. Privirea nu mai avea focul de mai înainte, era lîngedă și fără mișcare. Vine țela ochilor nu mai avea veselia și focul de mai înainte, era scilpicioasă ca sticla. Linia nasului vulturiu deveni o cantă ascuțită, uscată, pentru-că frica de moarte i-a uscat laturile nasului. Buzele nu mai aveau roșata, zimbetul i-a părșit gura.

Nefericirea a atacat și inima, nu numai fața reginei. Nici o bucurie, nici o desfătare nu mai avea. Totul a fost stîns în dînsa. Din această doamnă, din această muiere, oare-când regina Franceiei, nu a rămas nimic decăt o veduvă. Însulele nu o mai atingeau, ea cunoșcea soarta sa. Viitorul pentru dînsa era fără frică. Maria Antoinette merse către moarte ca spre o patrie și reunire, liniștită și cu o dorință piă. Se ruga neîncetat. Ea nu se mai ținea de acest pămînt, sufletul ei se înălța, se desfacea în fiecare zi mai mult de cele pămîntesci și se părea a-și proba aripile.

Totuși D-șeu a voit, ca Maria Antoinette să fie dusă încă odată în ispită, ca și-cum ar vol a a-șta, că mamele nici-odată nu sînt gata a muri.

Precând petrecea regina singură în închisoare și nu mai scobora nici în grădină, ca să nu treacă prelungă ușa, pe care a eșit Ludovic XVI, pe atună privileghiau în giulr închisivi partizani credincioși.

Au fost dame, care nu s'au temut a întrefine corespondență cu templul, a făuri planuri de scăpare a familiei regesci, a primi ziua-noaptea pe cei credincioși și curagioși și care nu se abăteau dela propusul lor prelungă toate rugărilor din templu. Au fost dame, ca d-na marchisă de Serent, care la inquisițiune înaintea comitetelor răspunse: „E datorința unei dame de onoare a reginei să supravegheze preste toate căte îi pot fi folositoare și numai moartea o va împede a împlini aceste sînte datorințe”.

Dar' au fost și bărbai, care au avut cugetul și au făcut încercări de a scăpa pe regina. Iarjaves, care fusese denumit de regele de mareșal și după aceea rămase fără oficiu, a rămas totuși în Paris, ca să fie în serviciul curții. Dînsul a fost mijlocitorul corespondenței între regina, cumnatul seu și puterile străine, dînsul și-a propus să elibereze pe regina din templu. Chiar și în închisoare au fost partizani de ai reginei. Turgy, fost oficer la curte, aflînd într'o zi deschisă gratia la templu, a intrat în lăuntru și s'a oferit în serviciul familiei regesci. Dînsul a fost primul, care comunica prinsonerilor din templu căte ceva din ceea-ce se întempla. În conțelegere cu alți doi, care aveau servicii în templu, a aflat fel de fel de mijloace de a împărțăși lucruri mai însemnate. Chiar

și în stupeșul unei carafe cu lapte de mandle a pus ședuli și în urmă chiar și prin semne. Al treilea adict al familiei regesci fu Toulan. Acesta prin mijlocirea reginei se puse în conțelegere cu Iarjaves, care nu avuse încredere în el până nu i-a scris regina un bilet. Planul lui a fost, ca regina și princessa Elisabeta să se îmbrace în vestimente bărbătesci și, câștigînd bilet de intrare, să ese din templu, arătînd comisarilor biletul. Pruncii să se îmbrace în vestimente rele, cum erau doi prunci ai unui aprîndător de lampe, care veniau cu tatăl lor și aprindeau lampete. Ca atari prelungă un bărbat, care să facă pe aprîndător, să ese afară. Ca să poată eși la momentul pus lui Tison și soției sale, era să se ofere tutun spaniol, în care să fie opium, ca așa să adoarmă. Planul nu s'a putut executa, deoarece-ce d-na Tison a aflat secretul și l'a denunțat.

A mai fost încă un bărbat, care voi să mîntue pe regina, a fost baronul Batz, care a fost royalist și ca atare a rămas până în capăt. Executarea planului seu a împedat-o un comisar și așa comisarul Simon a conservat revoluțiunii, sau mai bine pentru ghilotină pe regina, chiar așa cum a conservat-o mai înainte d-na Tison.

Pedeapsa lui Dumnezeu însă veni asupra acestei familii miserabile. Într'o zi vorbia d-na Tison singură. Fiica Mariei Antoinette a ris de dînsa. Sîrmana ființă, ea a ris de o nebuună. D-na Tison și-a perdut mințile. Conștiința a mustrat-o. Ea vorbia publice despre denunțările sale, despre esafod, despre prinsonieri, despre regina. Noaptea o torturau visuri înfiorătoare și adese-ori striga așa de tare, încât prinsonerii se treziau din somn. Di de di se arunca la picioarele reginei și

că proiectele de lege despre reforma administrativă le va prezenta dietei imediat după absolvirea bugetului. Hegedüs a cerut deslușiri cu privire la siguranța politică la granița română. Ministrul-președinte i-a răspuns, că în această privință decurge pertractările cu România, îndată-ce aceste vor fi terminate, se vor lua dispozițiunile de lipsă.

Visita împăratului Wilhelm în Viena.

Față cu multele interpretări nejustificate, pe care unele foi interne și externe le-au făcut din cauza neprezentării ministrilor austriaci la întîmpinarea împăratului Wilhelm în Viena, „Fremdenblatt“ publică un comunicat, în care îndrumă la norme obicinuite, care există pentru eticheta de primire la asemenea privilegii. Așa spre exemplu în Austro-Ungaria nu e obicnuit, ca la sosirea suveranilor străini să se prezenteze la gară funcționarii de stat, ci numai căpeteniile autorităților locale. Cei mai mulți funcționari de curte și de stat se intrunesc în Hofburg, unde se fac reprezentațiunile. Prin aceasta se explică în deajuns, de ce nu s'au prezentat la gară nici ministri austriaci, nici cei comuni și chiar nici ambasadorul austro-ungar din Berlin. După ce mai încolo împăratul german numai două oare a petrecut în Viena și în acest timp s'a aflat tot numai afară de Hofburg, pentru o primire separată a funcționarilor de stat a lipsit chiar și timpul material. De aceea nici nu a fost luată în program primirea ministrilor austriaci, a celor comuni și a ambasadorului conte Széchenyi.

Remaniere ministerială în România.

„Neue Freie Presse“ primesce din București o depeșă, după care pertractările dintre ministrul-președinte și domnul Carp cu privire la o întregire a cabinetului au rămas deocamdată fără nici un rezultat. În „Românul“ dela 8 l. c. citim:

Fel de fel de combinațiuni, fel de fel de liste circulă în privința remanierii cabinetului. Vom da un specimen: Dl general Manu interne; dl Lahovary externe; dl Al. Marghiloman lucrările publice; dl P. Poni instrucțiune; dl Al. D. Holban domenii; dl general Vlădescu război; dl C. C. Arion justiție; dl Menelas Ghermani finanțe. Alții susțin chiar, că domnul Carp va lua portofoliul externelor și dl Lahovary va trece la justiție. O altă combinațiune pune pe domnul Triandafil la lucrări publice. Dl general Manu ar voi, ca și domnul Toni să intre în cabinet. Remanierea nu se va face prin buna înțelegere între elementul concentrant și cel junimist.

Țarul Alexandru și principele de Montenegro.

„Pol. Corr.“ primesce din Cetinje împărțirea, că Țarul Alexandru al III-lea a cumpărat naia cea mare

dicea: „Eu sunt nefericit... Mă rog de iertare, Maiestate. Eu sunt cauza morții voastre“. Ea nu mai cunoștea nici pe fiica sa proprie, avea agărca atât de înfiorători, încât abia o puteau ține opt bărbați. După două zile a fost transportată în Hôtel-Dieu, unde a murit torturată de muștrările conștienței. Regina a iertat pe această ființă nefericită, care în noaptea spre 21 Ianuarie veni desculță, ca să se desfășeze în suspinele și plânsul familiei regesci. Ba după ce a fost dusă din templu, regina a întrebat, dacă are grije bună.

Proiectele de fugă, încercările lui Batz, scările răspândite în popor și temerile acestuia și altele au infuriat conventul. În urma acestora s'au încoronat suferințele reginei prin o nouă durere. În inima reginei, care toată era o rană, republica mai află un loc pentru o nouă rană mai mare ca cele mai dinainte.

În 3 Iulie la 10 oare seara intrară ofițarii la regina Maria Antoinette. Prințesa Elisabeta, prințesa regească și chiar și principele de coroană se deșteptară la egomotul ușilor. Ofițarii comunicară reginei următorul conclud al comitetului pentru binele public: „Comitetul pentru binele public ordonează, ca fiul lui Capet să se despartă de muma-sa. Regina se repezi la patul fiului său, acesta strigă și se aruncă în brațele mamei sale. Mamă-sa se puse preste el și îl acoperi cu trupul său, se apără de mâinile, care se întindeau după el. Ofițarii, vădând aceasta, amenințau, că vor întrebuița forța și vor chema străjile. „Ucideți-mă mai întâiu pe mine“, dișe regina. O oară întreagă dură această luptă a lacrimilor și a amenințărilor, a mâinii și a aperiții in-

„Jaroslawl“ dela „societatea cruciatorilor voluntari“ pentru prețul de 300.000 ruble și a făcut-o dar principelui din Montenegro. Această naie, arangeată și pentru scopuri de război, va sosi în curând la Antivari, spre a fi predată principelui. Până una-altă oficerii și matrozii ruseci vor prevedea serviciul pe mare. Cu un cuvânt, Țarul a dăruit principelui din Montenegro un vas de război echipat și provădit cu marinarii de lipsă. După alinea 5. și 6. a articolului 30. din tratatul de Berlin însă Montenegro nu are dreptul de a posedea vase de război și portul dela Antivari e închis pentru vasele tuturor națiunilor. Prin aceasta Rusia violează din nou tratatul de Berlin.

O nouă revoluție în Republica-Argentină.

Din Buenos-Ayres se telegrafează cu data de 8 Octomvrie n., că alaltăseară s'a fost iscat o mare panică în urma scirii despre iminenta izbucnire a unei nouă revoluțiuni. Trupele au fost conșignate și flota pusă pe picior de luptă. Ministrul de război pentru mai mare siguranță a însoțit pe președintele republicei la casarmă. Ieri-dimineață a fost din nou liniște. Se crede, că guvernul va pute menține ordinea.

La cestiunea naționalităților din Cislaitania.

Nu demult au ținut deputații sloveni și istro-croați o conferență în Laibach, în care s'a primit cu unanimitate următoarele rezoluțiuni, pe care le reproducem după „Waterland“ din Viena, căci revarsă o lumină foarte interesantă asupra cestiunii naționalităților din ceealaltă parte a monarchiei.

Eată aceste rezoluțiuni:

1. Relativ la solidaritatea participanților la conferență. (Referent Dr. Ferjancic.)

Deputații sloveni și istro-croați în consiliul imperial și în dietele provinciale, stând neclintii pe baza drepturilor lor naționale și constituționale, declară, că în consiliul imperial și în dietele provinciale vor lucra în solidaritate și cu toate puterile, ca nedreptățile, sub care suferă poporul sloven și cel croat, să fie delăturate.

2. Relativ la justiție și la administrația politică. (Referent Dr. Ferjancic.)

Din articolul 19 al constituției dto 21 Dec. 1867 emanează dreptul de a pretinde, ca în ținuturile slovene diferitele autorități să comunice cu populațiunea slovenă exclusiv în limba slovenă; spre acest sfârșit pretindem:

a) ca guvernul în cercurile slovene să aplice funcționarii, care posed perfect limba slovenă în vorbire și în scriere, ceea ce vor avea să documenteze înaintea unei comisii exmiste de judecătoria supremă a țării, eventual de locotenența țării;

b) ca guvernul să poarte grije, ca autoritățile cu Slovenii în adevăr să se folosească de limba slovenă. Aceleași lucruri le cerem tre acești oameni, care făceau atac asupra mamei, și între această mișcare, care îi împedea de a-i răpi fiul. În fine ofițarii amenințau, că vor ucide copilul. Atunci regina se depărta dela pat. Prințesa Elisabeta și prințesa regească îmbrăcară copilul, regina n'a avut atăta putere, ca să-l îmbrace. Acoperit de lacrimile și sărutările mamei, mătuișii și surorii, cu șiroaie de lacrimi pe față, urmă băiatul pe ofițarii și din brațele mamei, ale mătuișii, care a fost a doua mână, și ale surorii ajunse pe mâna lui Simon. Atăta s'a conșes reginei, ca de aici înainte să poată plânge în liniște. Acum nu mai erau comisarii în giurul ei. Diua și noaptea erau prinsonerele încluiate. De trei-ori în di aduceau păzitori mănecarea și cercau gratiile ferestrelor. Prințesele așterneau paturile și serveau pe regina, care într'atâtă era de deprimată, încât lăsa să i-se servească.

Regina acum trăia numai câteva oare pe di, și anume oarele când pândia cum duc pe micuțul ei fiu pe trepte în sus în etajul mai deasupra. Spre mângăierea ei era o crepătură, prin care vedea pe fiul său preumblându-se. Câte-odată îi aduceau comisarii sciri despre băiatul său. Adese-ori i'a adus scire și Tison, care, vădând muștrările de conșiență ale soției sale, prin atențiunea și plăcerea ce făcea reginei, voia să repareze ceea ce a stricat mai înainte. Regina a uitat toate vătămările, toate denunțările, toate relele ce i-le-a făcut pentru plăcerea ce-i făcea, spunându-i, că fiul ei e sănătos și se joacă cu mingea. Însă nu mult avu să-i comunice nici Tison.

(Va urma.)

și relativ la limba croată în justiția și administrația Istriei.

Spre facilitarea și prosperarea acestora pretindem, ca pentru Istria-de-Sud, după exemplul Tirolului-de-Sud, să se stabilească o secțiune specială de locotenentă, ca în Laibach să se creeze o judecătoria supremă nouă pentru ținuturile slovene și istriene, ca în Laibach să se deschidă o facultate juridică cu toate drepturile unei facultăți de universitate și cu paritate desăvârșită a limbilor croată și slovenă.

3. Relativ la școală. (Referent canonicul Klein). Basați pe același articol al constituției cerem următoarele relativ la școală:

a) școala poporală, care are să servească instrucțiunii tinerimii slovene, respective croate, trebuie să fie întemeiată pe baza confesională cu limba maternă ca limbă exclusivă de propunere; pentru a câștiga personalul de instrucție recerut, preparanții respective trebuie să fie organizați în mod corespunzător și din acest motiv au să fie numiți inspectori de școală provinciali și districtuali numai astfel de bărbați de specialitate, care posed în mod perfect limba slovenă, respective cea croată; aceleași lucruri le cerem și relativ la școalele industriale, a căror creare guvernul are să o continue și anume în prima linie este a se completa școala industrială din Laibach, ear' școala industrială din Triest este a se reorganiza astfel, ca unele obiecte să se propună în limba slovenă;

b) ca gimnasiul din Krainburg să fie reînființat și prefăcut în gimnasiu superior și ca afară de Marburg să se mai înființeze clase paralele slovene și la gimnasiile din Cile, Görz și Triest, ear' pentru tinerimea croată din Istria să se înființeze un gimnasiu nou cu limba de propunere croată în Pisino, sau cel puțin să se înființeze clase paralele croate la gimnasiul de stat din Pola. Pentru conducerea și supraveghierea școalelor secundare menite pentru tinerimea slovenă și croată să fie numiți astfel de conducători și de inspectori, care posed limba slovenă, respective croată în vorbire și scriere.

c) consiliul școlar provincial din Graz și cel din Klagenfurt să fie împărțite în câte o secțiune germană și câte una slovenă;

d) dreptul tinerimii, care absolvează gimnasiile din Dalmația și Istria, de a frecuenta universitatea din Agram să se extindă și asupra abiturienților din Triest, Görz, Carniolia, Stiria și Carintia.

Aceste rezoluțiuni au fost stabilite în mod definitiv decătră un comitet de redacțiune compus din 3 membri.

Europa, Rusia și România.

Studiu etnic și politic de D. A. Sturdea.

(Urmare.)

Încercarea de a împăciul cearta dintre frații Bulgari și Sârbi se face prin crearea în Macedonia a unui grup deosebit de Slavi. Ei se introduc prin următoarea interesantă „observațiune pentru amici“ și acei ce sunt defavorabili slavismului: — „Revădând harta naționalităților slave, făcută de slavisti înveștiți și de Slavi locuind diferitele țeri slave, s'au constatat erori, inevitabile într-o lucrare cartografică și lexicografică, dar' putând da loc la neînțelegeri și explicări rău intenționate. Editorul și autorul acestei harte, pătrunși de cel mai viu amor pentru tot slavismul și dorind să izbutească a publica o hartă cât mai exactă a naționalităților slave, au decis a publica în curând o a treia edițiune a ei. De aceea ei roagă cu insistență pe toți amicii și neamicii, pe toți înveștiții și neînveștiții, însă cu toți cunoscători adevărați în întregime sau în parte ai patriei lor slave, de a comunica dlui Visarion Komarow sau societății de binefacere la San Petersburg observațiunile și indicațiunile, care ar trage după sine îndreptarea și ameliorarea hartei, aducându-și aminte, că o hartă absolut exactă a naționalităților slave nu se poate face decât prin binevoitorul lor concurs și colaborare. Pașiunile dintre națiunile surori ale Sârbilor și ale Bulgarilor, fiind întărite din cauza studiului neînde-

șulilor al etnografiei localităților atribuite lor în prima edițiune a acestei harte; editorul și autorul s'au grăbit în această a doua edițiune, a însemna Macedonia cu o culoare specială, ca o țeară, a cărei compunere etnică nu s'a examinat în mod suficient și care prin urmare provoacă conflicte ce nu se pot deslega acum, nu numai între Bulgari și Sârbi, ci încă și între alți Slavi. Cu toate erorile, ce harta conține, redacțiunea călindarului „ruso-slav pentru anul 1890 leagă această hartă de acest călindar în convicțiunea, că ea este foarte utilă pentru a da multor cititori nespecialiști deslușiri asupra dispozițiunii și repartițiunii populațiunii slavone de 100,000.000 și că ea va atinge exactitudinea cerută în viitoarele edițiuni“. Astfel se lasă Bulgarilor și Sârbilor câmpul liber, de a căuta prin zel înfocat pentru politica rusească și prin supunere oarbă la cerințele acesteia, să se facă demni de bucată de pământ, care pentru moment se pune sub rubrica unei dominațiuni incerte, unei hotărâri viitoare, care se poate chiar modifica în dauna Bulgarilor și a Sârbilor în favorul „altor Slavi“ ce sînt încă a se descoperi în Peninsula-Balcenică.

În harta Komarow-Sarjanko Români din Macedonia sînt înlăturați cu desăvîșire, Macedonia fiind arătată ca ocupată numai de Slavi. Crearea însă a acestor „Slavi macedoneni“ are multă asemănare cu aceea a „Grecilor macedoneni de origine romană“. Autorii acestei din urmă denumiri, inventată pentru a eși pe căi pezișe dintr-o situațiune displăcută, nu i-au dat poate compt, că asemenea expresiuni necorecte și dubioase, care nu au de basă realitatea, nivelează numai calea năsuințelor ruseci, fiindcă tind a desființa conșciența despre starea adevărată și reală a lucrurilor.

Statul actual al popoarelor ruso-slave după Komarow-Sarjanko e prezentat în tabela de mai jos, în care s'au însemnat, spre comparațiune și fixarea diferențelor, datele după operele cele mai nouă ale înveștiților statisticieni Hübner și Brachelli:

Procente slavone	Statele	Ruși	Bulgari	Sërbo-Croați	Sloveni	Slovaci	Ceho-Moravi	Venzi	Polonezi	Totalul Slavilor	Totalul populațiunii statelor
78.87	Rusia-europeană	66,388.000	122.000	8.000	—	—	20.000	—	5,912.000	72,450.000	91,862.000
6.22	Germania	15.000	—	—	—	—	60.000	286.000	2,454.000	2,815.000	4,234.000
44.87	Austro-Ungaria	3,096.000	30.000	2,960.000	1,260.000	2,224.000	4,783.000	—	2,645.000	16,998.000	87,83.000
0.03	Francia	3.000	—	—	—	—	—	—	8.000	11.000	37,67.000
0.02	Anglia	1.000	—	—	—	—	—	—	5.000	6.000	3,412.000
0.11	Italia	—	—	1.000	30.000	—	—	—	—	31.000	28,731.000
0.02	Svedia-Norvegia	1.000	—	—	—	—	—	—	—	1.000	6,411.000
1.69	România	16.000	30.000	45.000	—	—	—	—	—	91.000	5,376.000
22.22	Turecia	—	1,000.000	—	—	—	—	—	—	1,000.000	4,500.000
67.23	Bulgaria	1.000	1,346.000	2.000	—	—	1.000	—	—	1,350.000	2,008.000
88.80	Sërbia	—	10.000	1,646.000	—	—	1.000	—	—	1,657.000	1,866.000
97.32	Bosnia-Ertegovina . . .	—	—	1,197.000	—	—	—	—	—	1,197.000	1,230.000
70.34	Rumelia-orientală . . .	—	574.000	—	—	—	—	—	—	574.000	816.000
100.00	Montenegro	—	—	260.000	—	—	—	—	—	260.000	260.000
—	Celelalte-state	—	—	—	—	—	—	—	—	—	88,302.000
29.16	Total după Komarow-Sarjanko	69,521.000	3,112.000	6,119.000	1,290.000	2,224.000	4,865.000	286.000	1,024.000	98,411.000	87,83.000
—	Tot după Hübner Brachelli	65,270.000	2,856.000	6,030.000	1,260.000	7,220.000	—	286.000	11,580.000	91,511.000	829,876.000
—	Diferențele în + sau în —	4,251.000	247.000	89.000	30.000	131.000	—	—	5.000	3,930.000	7,687.000

Deosebirea dintre datele Komarow-Sarjanko și Hübner-Brachelli e de 7,687.000 pentru populațiunea întregii Europe și de 3,930.000 pentru aceea a popoarelor slave, adică de 2-3% la sută și de 4-2%. Acest spor poate să fie în adevăr real, dar' el nu schimbă întru nimic nici pozițiunea ocupată de Europa

față cu Rusia, nici pozițiunea diferitelor grupuri etnice, de care s'a vorbit mai sus; ceea ce e cert, e că numărul Ruso-Slovenilor din harta Komarow-Sarjanko trebuie să fie considerat ca o cifră maximă. Tabela de mai jos lămurește această pozițiune în mod foarte neted:

Ruso-slavii după		Deosebirea în plus	
Hübner-Brachelli	Komarow-Sarjanko		
84,200.000	Ruși 69,521.000 Slovaci 2,224.000 Ceho-Moravi 4,865.000 Venzi 286.000 Polonezi 11,024.000 Israeliți 3,474.000 Grupul Nord 91,394.000	87,920.000	3,720.000
10,155.000	Bulgarii 3,112.000 Sërbo-Croații 6,119.000 Slovenii 1,290.000 Grupul Sud 10,521.000	10,521.000	366.000
97,829.000	Totalul	101,915.000	4,086.000

De observat e, că Komarow-Sarjanko sporește pe Ruși cu 4,251.000, pe Bulgari cu 247.000, pe Sërbi-Croați cu 89.000, pe Slovenii cu 30.000, pe Venzi cu 156.000, scade pe Ceho-Moravi cu 131.000, pe Polonezi cu 556.000 și arată pe toți Slavonii și pe toți acei ce au să se mai slavonizeze ca uniți sub conducerea Rusiei. Ideea panslavistă, căci aceasta e fondul ideii panslaviste, se vedează încă mai mult din tabela următoare, alăturată la hartă, despre întrebuițarea alfabetului latin și al celui cirilic la popoarele slavo-ruse:

Slavii cu alfabetul cirilic	Slavii cu alfabetul latin
Ruși 69,521.000	8,496.000 Croați
Bulgari 3,112.000	3,514.000 Slavoni
Sërbi 3,623.000	4,865.000 Cehi
	286.000 Venzi
	11,024.000 Poloni.
76,256.000	22,185.000
98,441.000	

Pentru Români harta lui Komarow-Sarjanko are o importanță mai mare decât pentru Bulgari și Sërbi, pentru-că ea ne prezintă în mod plastic ideile, care frământă lumea

rusească și o împing necontent în acțiunea ei deschisă și ocultă.

În această hartă cele două brațe etnice ale Occidentului european dela Nord și dela Sud sînt strîmțate și micșorate în mod deosebit, și legăturile lor cu simburile centrale s'au intrerupt prin Ruso-Slavi. Astfel se tînde a dovedi, că contopirea acestor brațe occidentale cu elementul rusesc este numai o cestiune de timp, de almintrelea însă certă și neîncluturabilă. Mai important este însă, că zidul etnic ce Occidentul întinde spre Răsărit și care la Marea-Neagră se termină cu cetatea românească, se prefacă într-o limbă îngustă, bătută de amîndouă părțile de torentul slavon, menită a fi mai curînd sau mai tîrziu înghițită de dinsul. În împrejurimile Vienei, Slavii din Nord și din Sud sînt arătați mai apropiați decăt realitatea și continuitatea dintre dînsii este întretinută prin mai multe grupuri slavone, care lăpîndu-se, cu înecul vor întări pe Germanii Austriei din teritorul ce ocupă astăzi și vor tăia completamente pe Maghiari și pe Români de lumea europeană. Astfel aceste din urmă două popoare ușor vor pute fi introduse în lumea ruso-slavă, — parte prin isolare de restul lumii culte și prefacerea zidului și cetății, puternice odată, într-o insulă expusă din toate părțile asalturilor rusismului, — parte prin cuceriri venind dela Prut sub formă de schimbări teritoriale sau de protectorate religioase și politice. Zidul și cetatea dunăreană dispărînd, elementul slavo-rus se va pute revîrsa cu o putere irresistibilă asupra Europei, spre a realiza visul panslavistilor și al Rușilor. Aspectul ce va lua atunci întreaga Europa, va fi numai cu totul diferit de acel de astăzi, dar' și de acel reprezentat prin harta Komarow-Sarjanko, destinată a arăta țelul, pentru a face un nou pas înainte.

Ideile expuse de acești scriitori ruși nu sînt elucubrațiunile unor spirite aprinse

Londra 3 luni	_____	_____	_____
„ cek	_____	_____	_____
Berlin 3 luni	_____	_____	_____
„ cek	_____	_____	_____
Paris 5 luni	_____	_____	_____
„ cek	_____	_____	_____
Vienna	_____	_____	_____
„	_____	_____	_____
Agio	_____	_____	_____

Pentru redacțiune responsabil: **Andrei Baltes.**

Nr. 500/1890.

[959] 1-2

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățătoareasă la școala reunită grănițarească din **Vistea-inferioară**, comitatul Făgărașului, cu salariu anual de 300 fl., apoi cuartir și lemne de foc, prin această se scrie concurs.

Învățătoarele, care voesc a reflecta la acest post, au să-și substeacă petițiile instruite cu documentele prescrise până în **22 Octomvrie st. n. a. c. la**

Comitetul administrator de fondul și școalele de reunitune a fostilor grănițari din reg. român I.

Sibiiu, în 8 Octomvrie 1890.

Publicațiune.

Din partea primăriei comunale din **Boița** (Turnu-roșu) se publică, că la **19/7 Octomvrie 1890** se va ține la **2 oare după amiaza** licitațiune publică în cancelaria comună:

I. Despre închirierea caselor comunale de sub edificiul școlii gr.-or. din **Boița** pentru „boltă“ pe timp de trei ani, începând cu **1 Ianuarie 1891** până **31 Decemvrie 1893**, cu prețul strigării de **150 fl. v. a.**

II. Despre arândarea dreptului de vânat pe teritoriul comunei **Boița** pe timp de trei ani, începând cu **1 Ianuarie 1891** până **31 Decemvrie 1893**, cu prețul strigării de **30 fl. v. a.**

Licitanții au de a depune înainte de licitațiune pentru închirierea „boltii“ cu patru încăperi în centrul comunei **50 fl. v. a.**, eară pentru vânat 10% din prețul strigării. [957] 3-3

Alte condițiuni se pot vedea în totdeauna în cancelaria sus menționată.

Boița, în 3 Octomvrie 1890.

Primăria comună:

Ioan Popa,
notar.

H. Brătescu,
primar.

Institutul tipografic din Sibiiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1891.

Anul VI.

SIBIIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călinar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1891. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrilor. — Autoritățile bisericesci în Ungaria. — Nepoțica, novelă de Enea Hodoș. — Eu sunt fericit, disertație de Ioan Russu Abrudeanul. — *Economic:* Pustiirea viilor prin floxeră, de Dr. D. P. Barcianu. — *Poesii:* Sfirșit de iarnă, de M. Gregoriady de Bonachi. — Mihailu Vodă Craioveanul, de Ioan Nenițescu. — Nunta Zamferei, de George Coșbuc. — *Anecdote populare:* Țiganul cu pușca, de T. D. Speranță. — Minune ungurească, de T. D. Speranță. — Doine populare. — Tirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Insetate.

Văndătorilor se dă un rabat de 20%.

Sibiiu, Septemvrie 1890.

P. T.

Am onorul a anunța, că am eșit din firma de aici „S. GOLDSTEIN și ISAC ASCHER“ și am etablisat sub firma mea:

„ISAC ASCHER“

în Piața-mare Nr. 18

(mai înainte neguțatoria de mărfuri de modă a domnului CAROL HOLLINEK)

o neguțatorie de vestimente

și voui ține un sortiment mare, cu totul nou, de haine pentru bărbați și copii, cu deosebire Mencioc-uri, sacouri-Micado, precum și toate speciile de blane de călătorie, de oraș și blane scurte, toate numai de calitate bună și elegant confecționate. Totodată îmi iau voea de a Vă atrage atențiunea asupra **depositului meu de încălțăminte** de toate mărimile, atât pentru domni, cât și pentru dame, și observ, că voui ține și un deposit de **mașini de cusut** de cele mai bune sisteme.

Silindu-mă a Vă servi totdeauna cu cea mai mare prevenire și a Vă mulțumi, mă rog să-mi onorați magazinul cu visita D-Voastre.

Cu distins respect

ISAC ASCHER,
Piața-mare Nr. 18.

[952] 4 -

Invențiune prețioasă!

CANNABINAE.

(Trypium). Distinsă! Efectul ei vindecător radical și sigur este recunoscut atât în patrie, cât și în străinătate. Contra boalelor uretrei, a sculamentelor ori-cât de învechite, greutatea de urinare, polutiunilor și contra boalelor secundare ori-cât de rezistente, se poate folosi cu succes. Cu instrucțiune medicală de folosire în toate limbile. Prețul unui flacon mic de Cannabinae este **2 fl. 50 cr.**, o dosă **5 fl.**, injecțiune **50 cr.**

(Pe seama femeilor preparate separate contra scurgerii albe spre folosire internă și externă). — Se poate comanda cu rambursă postală dela proprietarul preparatelor

Zágonyi-Széles,

farmacist în Geoagiu (Algyógy, baie în Transilvania).

În Budapesta se capătă la **Iosif Török**, farmacist, Király-utca 12, în drogueria ereților **Kochmeister**, Nagykorona-utca 32 și în drogueria lui **Neruda Nándor**, Hatvani-utca 9. [938] 12-20

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa-mică—Sibiiu				
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane			
Viena	3.25	8.—	10.50		Bucuresci	7.35			4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș		12.59	4.51	Copșa-mică		4.05	10.47	7.10		
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35		9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia		1.39	5.27	Șeica-mare		4.35	11.17	7.43		
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	6.19		9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos		1.56	5.44	Loamneș		5.16	11.58	8.27		
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13	7.21		10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot		2.28	6.06	Ocna		5.47	12.29	8.59		
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51		2.43	4.00		10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie		2.49	6.28	Sibiiu		6.10	12.52	9.23		
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Feldioara	3.12	4.44		11.18	Gyorok	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)		3.37	6.56	Sibiiu—Copșa-mică						
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Apatia	3.32	5.20		11.30	Pauliș	3.05	4.46	6.23	Deva		3.53	7.26	Sibiiu		7.35	4.34	9.50		
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Agostonfalva	3.47	5.47		11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Branișca		4.18	7.48	Ocna		8.02	4.58	10.14		
Bucia			4.54	4.03	Homorod	4.20	6.35		12.27	Conop	3.39	5.16	6.52	Ilia		4.43	8.10	Loamneș		8.30	5.25	10.40		
Bucia			5.14	4.25	Hașfalău	5.25	8.12		1.35	Bézzava		5.38	7.17	Gurasada		4.53	8.20	Șeica-mare		9.05	5.55	11.10		
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.45	8.47		1.59	Soborșin		5.53	7.33	Zam		5.21	8.48	Copșa-mică		9.34	6.20	11.35		
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	6.12	9.29		2.32	Soborșin		6.33	8.20	Soborșin		5.56	9.17							
Stana			6.38	5.49	Mediaș	6.33	10.10		2.59	Zam		6.58	8.49	Bézzava		6.46	9.54							
Aghirș			6.59	6.17		6.46	10.32		3.13	Gurasada		7.22	9.16	Conop		7.02	10.09							
Ghirbău			7.11	6.28	Copșa-mică	6.48	10.42	11.47	3.18	Ilia		7.38	9.32	Radna-Lipova		5.49	7.36							
Nădeșel			7.24	6.44	Micăsasa		11.01	12.04	3.33	Branișca		7.54	9.51	Pauliș		6.06	7.50							
Cluj	6.02	10.35	7.39	7.04	Blaj	7.22	11.37	12.32	4.03	Deva		8.14	10.18	Gyorok		6.24	8.03							
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Crăciunel		11.52	12.44	4.14	Simeria (Piski)		8.43	10.44	Glogovaț		6.53	8.26							
Ghirși	6.27	11.23	8.11	8.55	Teiuș	7.51	12.23	1.06	4.36	Orăștie		9.12	11.14	Arad		7.06	8.38							
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	10.31		7.58	1.23	1.30	5.06	Jibot		9.34	11.39	Szolnok		7.45	9.05							
Uioara	7.55	1.18	9.49	11.19	Aiud	8.15	1.50	1.54	5.24	Vințul-de-jos		9.56	12.05	Budapesta		11.51	2.25							
Vințul-de-sus			1.25	9.56	Vințul-de-sus		2.20	2.16	5.45	Alba-Iulia		10.17	12.26	Viena		1.55	5.50							
Aiud			1.33	10.02	Uioara		2.28	2.23	5.51	Teiuș		10.44	12.58			7.20	1.40							
Teiuș	8.21	1.55	10.22	12.02	Cucerdea	8.45	2.46	2.39	6.08	Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)									
	8.37	2.14	10.39	12.26	Ghirși	9.16	3.33	3.15	6.72	Simeria	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	4.03							
	8.42	2.24	10.57	1.18	Apahida		5.28	4.32	7.52	Streiu	7.54	12.12	4.32	Banița	6.45	11.23	4.49							
Crăciunel			2.49	11.20	Cluj	10.36	6.05	4.53	8.10	Hațeg	8.45	1.08	5.20	Crivadia	7.26	11.57	5.24							
Blaj	9.14	3.02	11.36	2.11	Nădeșel	10.48	6.26	5.32	8.50	Pui	9.39	2.03	6.15	Pui	8.07	12.33	6.04							
Micăsasa			3.33	12.04	Ghirbău		6.42	5.48	8.30	Crivadia	2.51	2.51	7.03	Hațeg	8.51	1.19	6.43							
Copșa-mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Aghirș		6.58	9.05		Banița	11.26	3.30	7.28	Streiu	9.41	2.09	7.28							
Mediaș	10.07		12.39	3.46	Stana		7.24	6.11	9.19	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—							
Elisabetopol	10.30		1.08	4.27	Huedin	12.01	8.27	6.43	10.02	Arad—Timișoara					Timișoara—Arad									
Sighișoara	11.06		1.50	5.39	Ciucia	12.31	8.49	7.12	10.41	Arad	6.41	12.20	9.10	Timișoara	7.20	3.30	8.15							
Hașfalău	11.21		2.06	6.02	Bucia		9.08		10.56	Aradul-nou	7.09	12.44	9.22	Sân-Andrieu	7.09	3.16	7.59							
Homorod	12.37		3.20	7.51	Bratca		9.28		11.13	Németh-Ságh	7.31	1.09	9.41	Mercizfalva	6.51	2.43	7.25							
Agostonfalva			3.56	8.36	Rév		1.10	10.04	7.51	Vinga	7.58	1.37	10.01	Orșizfalva	6.35	2.26	7.04							
Apatia	1.26		4.19	9.10	Mező-Telegd		1.36	10.41	8.17	Orșizfalva	8.14	1.54	10.14	Vinga	6.17	1.59	6.37							
Feldioara	1.47		4.44	9.44	Oradea-mare		2.01	11.06	8.42	Mercizfalva	8.29	2.10	10.26	Németh-Ságh	6.05	1.39	6.18							
Brașov	2.23		5.20	10.31	P. Ladány		2.08	1.19	8.47	Sân-Andrieu	8.45	2.27	10.39	Aradul-nou	5.50	1.21	5.55							
Timiș	2.33		5.30	12.23	Szolnok	3.31	3.31	10.09	3.03	Timișoara	9.08	2.53	10.58	Arad	5.30	12.35	5.25							
Predeal			6.14	1.37	Budapesta	5.11	6.35	11.51	5.10	Ghirși—Turda					Turda—Ghirși									
Bucuresci	3.47		6.45	2.22	Viena	7.15	6.50	1.55	8.15	Ghirși	7.40	10.50	3.50	9.30	Turda	6.05	9.40	2.40						
	9.30		11.45			1.40	3.—	7.20	6.05	Turda	8.—	11.10	4.10	9.40	Ghirși	6.25	10.—	3.—						
Murș-Ludos—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludos					Sighișoara—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoara					Copșa-mică—Sibiiu				
Murș-Ludos			4.—		Bistrița				1.16	Sighișoara			5.—	11.25	Odorheiu			8.40	2.45					
Tagu-Budatelic			7.07		Tagu-Budatelic				4.15	Odorheiu			7.49	1.50	Sighișoara			10.52	5.28					
Bistrița			9.59		Murș-Ludos				7.21	Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă carele de noapte.														